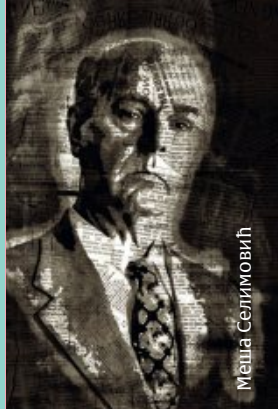

Година 20

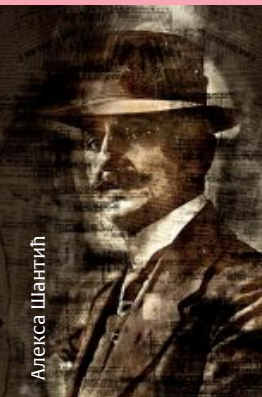

Меша Селимовић

Година 20

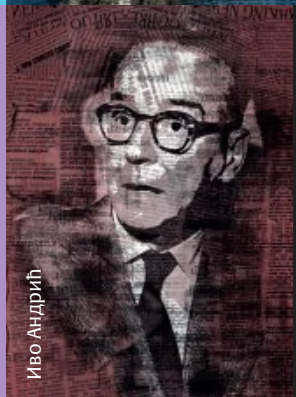

Борислав Пекић

Алекса Шантић

20. ТРГ ОД КНИГЕ ЦЕЛТЕН

Иво Андрић

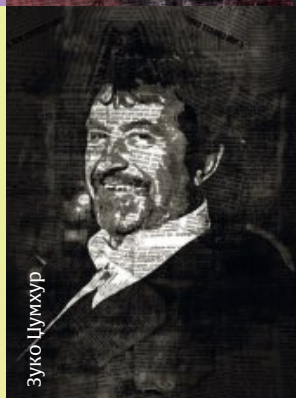
Данило Киш

Бранко Ћопић

Михајло Лалић

Зуко Џумхур

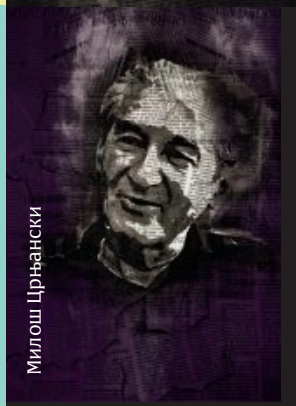
Книга је јединствени облик премосиве мамије.

Стивен Кинг

Година 20

Миодраг Булатовић

Милош Црњански

28. МЕЂУНАРОДНИ САЈАМ КЊИГА

ТРГ ОД КЊИГА

Херцег Нови, 21-28. јул 2022.

ОРГАНИЗАТОРИ

ЈУ Градска библиотека
и читаоница Херцег Нови
Секретаријат за културу и
образовање Општине
Херцег Нови

ИЗВРШНИ ОДБОР

Ана Замбелић Пиштало
Јасна Маслан
Милош Радуловић

ПРОГРАМСКИ САВЈЕТ

Мр Вишња Косовић
Никола Маловић
Мр Душан Медин
Мр Ђорђе Малавразић
Јасна Маслан

Трг од књиге

БЕЛГИЈА | ТРГ ОД КЊИГЕ

20.

Керу ет Нови, 27-28. јун 2022.
Међународни сајам књига

ISSN 1800-6957 (Print)
ISSN 2337-0017 (Online)

ХЕРЦЕГНОВСКА БИБЛИОТЕКА

НАМЕТЉУ ДВА САЈМА

Херцеговска библиотека има посебан друштвени значај и представља културно, информацијско и образовно средиште Херцег Новог. Упркос неповољној епидемиолошкој и финансијској ситуацији, Библиотека је редовно обављала послове у складу са својом мисијом.

МСК *Трг од књиге 2021*, одржан је у устаљеном термину од 21. до 28. јула, у складу са епидемиолошким мјерама и финансијским могућностима. Сајам је био посвећен јубилеју 200 година од рођења руског и свјетског књижевног великана, Ф. М. Достојевског, па је и мото Сајма била његова мисао – *Престати читати књиге, значи престати мислити*. Учествовало је око 30 издавача из земље и региона. Током осам вечери поштоваоци писане ријечи имали су могућност да сагледају актуелну издавачку продукцију, обогате приватне колекције новим насловима и присуствују представљању књига различитих жанрова и тематике. Прогодишњи Сајам отворио је Желидраг Никчевић, пјесник и књижевни критичар, бесједом *Поздрав Андрићевом граду из Андрићграда*. Књижевни програм на отварању био је посвећен јубилеју – 200 го-

дина од рођења Ф.М. Достојевског. О Достојевском и својој књизи *Зли дуси у визији Достојевског*, говорила је проф. др Соња Томовић Шундић. Значајан простор на 19. *Тргу од књиге* добила су издања из Боке Которске. Поред традиционалне промоције 40. броја реномираног часописа *Бока: зборника радова из науке, културе и умјетности*, имали смо прилику да упознамо Боку из угла Милоша Црњанског преко књиге *Бока Которска: И коментари*, чији је издавач Књижара Со, да би се на крају Сајма подсјетили великог

човјека и духовника оца Мома Кривокапића кроз књигу *Отац Мома*. Најмлађим посјетиоцима, након уводне музичке тачке Креативног центра *Авенир* из Херцег Новог, представио се Жарко Вучинић са књигом *Дјевојчица Тара и чаробно дрво*, за коју је аутор добио престижну регионалну награду *Мали*

принц. Прошле године су уживали љубитељи поезије, јер су имали прилику да чују оба лауреата престижне *Змајеве награде*: Саша Радојчић се представио са збирком пјесама *То мора да сам такође ја*, а Радомир Уљаревић са књигом пјесама *Лепео*. Представљен је и роман *Тамна пучина* проф. др Драгана Стојановића, за који је аутор добио Награду *Бескрајни плави круг* Матице српске, а био је и у најужем избору за Награду *Меша Селимовић*. Публици на *Тргу од књиге* се представила и Милана Бабић са својом студијом *Српско питање на прелому епоха*.

У оквиру музичког дјела програма учествовали су: дуо Линда Познановић (клавир) и Игор Новак (виолончело), вокална група *Лира* и Новица Зечевић (гитара).

Такође, традиционално смо публиковали и на сајту објавили Билтен Међународног сајма књига *Трг од књиге 2021*. године.

Поред књижевних вечери на *Тргу од књиге*, организовали смо, у Кући Ива Андрића, промоције романа Горчина Благојевића *Безимени врх* и романа *Умјетник и муза*, завичајне ауторке Љиљана Томановић Пономарев. Такође, у оквиру 53. Празника мимозе, у Павиљону Градске музике Херцег Нови, представљена је научна монографија Мирјане Благојевић *Под окриљем Светог Николе и Светог Влаха: поморско право у Котору и Дубровнику по одредбама њихових статута*.

У оквиру пројекта *Кинотека у сваком граду*, а захваљујући сарадњи ЈУ „Црногорска кинотека”

и Секретаријата за културу и образовање Херцег Нови, наш град постао је прва општина у којој се реализује овај пројекат, а Библиотека прва установа културе у којој је имплементиран богати филмски материјал за претраживање и истраживање, док ће наши грађани имати привилегију да у оквиру овог пројекта први приступе материјалима Националног филмског архива Црне Горе.

У част обиљежавања Међународног дана писмености, 8. септембра, организовали смо панел-дискусију на тему *Писменост некад и сад*. Учесници скупа били су еминентни јавни радници из области културе и образовања.

Поводом Националног дана подизања свијести о библиотекама, 4. октобра, студентима је тога дана омогућено бесплатно учлањење и обнова годишње чланарине.

НАМЕЉУ
ДРА
САЈМА

Рад са дјецом и младима, као један од основних сегмената дјелатности Библиотеке, због ситуације с пандемијом COVID 19, није могао да се реализује у пуном обиму ни у периоду између два Сајма. Ипак, с попуштањем мјера, од средине фебруара до краја маја текуће године, реализовали смо по 11 традиционалних радионица за своје најмлађе кориснике, *Игром до књиге* (за дјецу од 5 до 8 година) и *Читам, маштам, стварам* (за дјецу од 8 до 12 година). У оквиру ових програма, херцеговској дјечи се још једном представио дјечији писац Жарко Вучинић, са књигама *Дендроманија : лудорије из шуме* и *Аутарија*.

Редовни програм *Први пут у библиотеци* успјели смо да реализујемо кроз посјету основним школама, па је тако Библиотека постала богатија за око 900 најмлађих чланова.

Октобра прошле године наш гост била је вишеструко награђивана књижевница за дјецу, Гордана Тимотијевић, која је одржала радионицу за ученике виших разреда.

У читаоници Библиотеке обиљежена је и *Вукова недјеља* у оквиру програма *Читалићи*. Гостовала су дјеца из основних школа херцеговске општине, а са стваралаштвом и животом Вука Стефановића Караџића упознали су их наши библиотекари. У читаоници Библиотеке одржана је и радионица *У сусрет Светом Сави*, а његов лик и дјело дјечи је дочарао отац Обрен Јовановић. Библиотекари су представили старе списе и преписе Савиних дјела који су настали у Црној Гори, а уприличен је и квиз, који је уједно представљао кратак резиме радионице.

За Свјетски дан књиге за дјецу, 2. априла, организовали смо бесплатно учлањење и обнову годишње чланарине за све ученике херцеговских основних школа, а тим поводом је одржан и Први литерарни конкурс за основне школе са територије општине Херцег Нови на

НАМЕЉА
ДВА
САЈМА

тему *Замислите, децо, једно велико море...* (Душан Радовић). Конкурс је имао велики одзив ћака, а специјални гост Библиотеке био је познати дјечији писац Дејан Алексић, који је био и председник Стручног жирија Првог литерарног конкурса.

Поводом *Дана бесплатних стрипова*, у сарадњи са Херцеговским стрип фестивалом организовали смо стрип радионицу, гдје су дјеца имала прилику да се друже и да цртају стрип јунаке уз помоћ феноменалних стрип цртача, Луке Цакића и Ђорђа Каменаровића.

По први пут је организована и *Школа калиграфије* у читаоници Библиотеке, за дјецу и одрасле. Интересовање је било велико, број полазника је био ограничен, а укупно је одржано двадесет школских часова.

У сарадњи са ЈУ СМШ „Иван Горан Ковачић“, у читаоници херцеговске библиотеке, одржан је 13. по реду литерарни конкурс *Отвори књигу, отвори свијет*. Конкурс је традиционално организован у склопу обиљежавања *Свјетског дана књиге и ауторских права - 23. априла*. Ученици су писали радове на двије теме: *Нисмо одговорни само за оно што урадим, већ и за оно што не урадим* (Молијеров цитат) и *Ја само живим овај живот, понекад како желим, понекад како морам* (цитат Ива Андрића). Теме су одабране у спомен 400 година од рођења Молијера и 130 година од рођења нашег нобеловца Ива Андрића.

Сајт Библиотеке представља савремен облик комуникације, веома

пријемчив за велики број корисника различитих профила. На сајту се налази велики број информација о Библиотеци, програмима и свим сегментима дјелатности, који се редовно ажурирају. Овај сегмент дјелатности посебно је дошао до изражаја у вријеме пандемије COVID 19. Несумњиво да највише пажње посетилаца сајта привлачи *Дигитална колекција*, која се редовно допуњава новим садржајима.

Учвршћивали смо постојећу сарадњу са културним институцијама, али смо и успотављали нове везе. У том смислу, треба поменути посјету француског амбасадора Кристијана Тимонијеа Херцег Новом, при чему је посебан акценат стављен на успостављање сарадње у области културе између Херцег Новог и Амбасаде Француске у Црној Гори.

Учествовали смо на *Жичком сабору библиотекара*, стручном скупу у Краљеву и том приликом два библиотекара су излагала своје стручне радове који су објављени у Зборнику радова стручног скупа, *Библиотеке и културни туризам*.

Такође, представници Библиотеке посјетили су и Београдски сајам књига, а у циљу праћења савремене књижне продукције и формирања листе актуелних издања.

Упркос неповољној ситуацији, захваљујући истрајности и инвентивности запослених, Библиотека је спремна за велики јубилеј, 20. МСК *Трг од књиге*.

ЧЕТВРТАК

21. јул

21.00

Поздравна ријеч

Стеван Катић, председник Општине Херцег Нови

Бесједа на отварању – **Мухарем Баздуљ**

ИВО АНДРИЋ: живот у дванаест месеци: биографски кроки | Мухарем Баздуљ

[Говоре: **Мухарем Баздуљ** и **Небојша Грујичић**, новинар и публициста]

ПЕТАК

22. јул

21.00

ЕСТЕРХАЗИЈЕВ ЛАКЕЈ | Душан Шимко

[Говоре: **Душан Шимко** и **Зденка Валент Белић**, преводилац]

ДОБРА ЛЕПОТА: Андрићев свет | Горана Раичевић (Награда *Никола Милошевић*)

[Говоре: **проф. др Горана Раичевић** и **Бора Бабић**, директорка ИК Академска књига]

СУБОТА

23. јул

21.00

ОМАМА | Слободан Владушић

(Награда *Бескрајни плави круг*)

[Говоре: **Слободан Владушић** и **проф. др Горан Радоњић**]

ДОК ТОНЕМО У МРАК | Гојко Божовић

Говоре: **Гојко Божовић** и **Катарина Јаблановић**, НБ „**Стефан Првовенчани**“ Краљево

НЕДЈЕЉА

24. јул

21.00

СЕКВОЈА: паралелепипед | Енес Халиловић

[Говоре: **Енес Халиловић** и **Младен Весковић**, књижевни критичар]

АУТОХИПНОЗА | Ђорђе Деспић

(Награда *Бранко Миљковић*)

[Говоре: **Ђорђе Деспић** и **мр Ђорђе Малавразић**]

ПРОГРАМ

Програми за дјецу

ЗАГОНЕТНА ПОТРАГА И ОСТАЛЕ АВАНТУРЕ МОЗГА

[Говори: **Урош Петровић**, писац за дјецу и младе]

АСКА И ВУК: позоришна представа за дјецу - Пан театар Београд

[Играју: **Бојана Ђурашковић, Оливера
Викторовић, Александра Ђурић, Марко
Милошевић**]

ЖИВОТ И ДЈЕЛО МИТРОПОЛИТА АМФИЛОХИЈА И 30 ГОДИНА СВЕТИГОРЕ

[Говоре: Митрополит црногорско-приморски,
господин Јоаникије; протојереј-
ставрофор **Радомир Никчевић** и
Будимир Дубак, пјесник и писац]

ГАЛЕБ КОЈИ СЕ СМЕЈЕ: роман за децу и одрасле (на кинеском)|Никола Маловић

[Говоре: **Никола Маловић** и **Светлана Градинац**,
рецензент књиге]

ЉУДМИЛИНЕ ПЕСМЕ | Матија Бећковић

[Говори: академик **Матија Бећковић**]

НЕБО, ТАКО ДУБОКО: писма за Тару | Весна Капор (Награда Меша Селимовић)

[Говоре: **Весна Капор** и **Желидраг Никчевић**,
књижевни критичар]

УРУЧИВАЊЕ ПЛАКЕТА

ПОНЕДЈЕЉАК

25. јул

20.30

УТОРАК

26. јул

21.00

СРИЈЕДА

27. јул

21.00

ЧЕТВРТАК

28. јул

21.00

Напомена: Организатор задржава право
измјене програма. У случају кише програми ће се
одржати у Галерији „Ј. Б. Бенковић“.

ЧЕТВРТАК

21. јул
21.00

**ИВО АНДРИЋ: ЖИВОТ
У ДВАНАЕСТ МЕСЕЦИ:
БИОГРАФСКИ КРОКИ
| Мухарем Баздуљ**

Говоре:

**Мухарем Баздуљ и
Небојша Грујићић,**
новинар и публициста

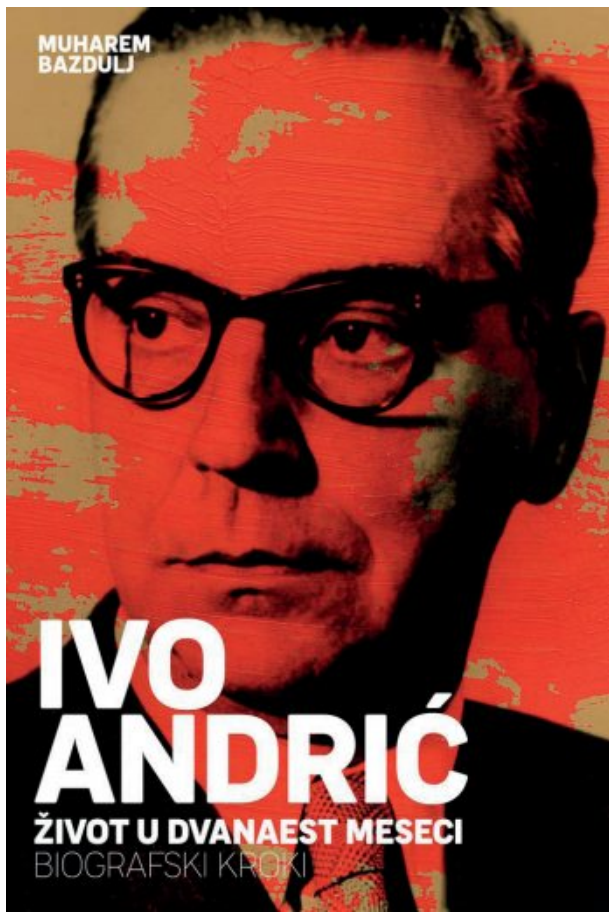
О Андрићу је за његовог живота много писано, а после његове смрти и много више, скоро као на трагу чувене Андрићеве реченице: „После наше смрти можете испитивати и шта смо били и шта смо писали, али за живота само ово друго.“

- Ако је Травник за њега у детињству био тек име града из крштенице, Вишеград му је заиста био завичај. Једно од његових првих сећања је био поглед на величанствени мост Мехмед-паше Соколовића. Ипак, можда и најлепша детињска успомена Андрићева налази се у запису “Стазе” у којем, између осталог, пише: „То је било у Вишеграду, на тврдим, неправилним, као изгледаним путевима, где је све суво и чемерно, без лепоте, без радости, без наде на радост, без права на наду, где неки горак залагај, који човек никад није

ДА Н П Р В Н .

појео, поиграва у грлу са сваким кораком, где жега и ветар и снег и киша једу земљу и семе у земљи, а све што ипак никне и роди се, жигошу и савију и погну толико да би га, кад би могли, побили другим крајем у земљу, само да га врате у безобличје и таму из које се отело и никло.“

(Извод из књиге Иво Андрић - живот у дванаест месеци)

Мухарем Баздуљ

Дипломирао је и магистрирао на Филозофском факултету у Сарајеву енглески језик, енглеску и америчку књижевност. Објавио је петнаестак књига, највише романа и збирки прича, међу којима се истичу *Друга књига*, *Чаролија*, *Април на Влашићу*, *Лутка од марципана*, *Сјетва соли* и *Квадратни корен из живота*. Књиге су му преведене на енглески, њемачки, пољски, украјински, бугарски и македонски језик, а поједине приче и есеји на још десетак језика.

Добитник је Награде Друштва новинара БиХ за најбољег новинара у босанско-херцеговачким штампаним медијима, Награде *Станислав Сташа Маринковић*, дневног листа „Данас“ и Награде *Богдан Тирнанић*, Удружења новинара Србије.

Са енглеског језика превео је десетак књига, међу којима су и изабрана поезија В. Б. Јејтса, преписка Џека Керуака и Алена Гинсберга, те биографија Данила Киша *Извод из књиге робених*, аутора Марка Томпсона.

дан други.

Историјски роман *Естерхазијев лакеј*, који потписује Душан Шимко, оживљава елитни друштвени круг који се окупља непосредно пред избијање Француске револуције. Либерални кнез и великодушни мецена, Николаус Естерхази, у свом дворцу на ивици Панонске низије окупља талентоване умјетнике који желе да стекну друштвено признање, чиме његов дворца постаје тајни центар средњоевропске културе. Благостање, по-

зориште, опера и оркестар на челу са Јозеф Хајденом као *Kapellmeister*-ом учинили су власника дворца бесмртним, а његове житеље благословеним. Једнога дана на

ПЕТАК

22. јул

21.00

ЕСТЕРХАЗИЈЕВ ЛАКЕЈ
| Душан Шимко

Говоре:

Душан Шимко и
Зденка Валент Белић,
преводилац

врата овога велелепног здања закупао је млади јеверџин Исак Абелс, не слутећи да ће служба кнезу промјенити његов живот, те да ће од лакеја постати оперски интелдант.

- Роман Естерхазијев лакеј потврђује да је Душан Шимко велики романописац. Његов стил писања је суптилно нијансиран, а филигранска, заокружена, ћудљива и задивљујуће добро разрађена структура романа може се сматрати значајним постигнућем. Није класична књига, али је високе класе!

(Ђерђ Ц. Калман,
књижевни критичар)

Душан Шимко

Један је од најзначајнијих словачких писаца данашњице. Рођен је у Кошицама (Словачка), а данас живи и ради као доцент на Географском институту Универзитета у Базелу. Предавао је на универзитетима у Хонг Конгу, Кјоту, Прагу, Братислави и њемачком Фрајбургу. Уврштен је у бројне антологије. Објавио је велики број научних и стручних текстова и публикација. Превођен је на њемачки, чешки, мађарски, енглески и српски језик. Члан је међународног ПЕН центра.

На српски језик преведени су романи: *Губио – књига доушника* (Прометеј, 2013), *Јапански диван* (Прометеј, 2015), *Мермер и гранит* (Прометеј, 2018) и *Естерхазијев лакеј* (Академска књига, 2021). Поред наведених објавио је књиге: *Маратон Хуана Забале* (1984), *Шеста застава* (1997), *Егзил у Базелу* (2003), литерарни бедекер *Košice-Kaschau. Ein Reise – und Lesebuch* (2013) и др.

Д А Н Д Р У Г И .

П Е Т А К

22. јул

У студији *Добра лепота : Андрићев свет* др Горана Раичевић излаже и обрађује своје схватање Ива Андрића као авангардног писца. Полазећи од авангарде као умјетничког поступка који има за циљ да изазове преображај друштва и културе, а истичући ангажовани карактер Андрићевог дјела, у ком писац тежи да читаоца промијени изнутра, оплемени, ауторка у Андрићевој литератури препознаје авангардни карактер.

– На трагу свог раног учитеља Кјеркегора – који је на највишу степену у хијерархији врлина ставио спремност човека да жртвује живот за истину – Андрић је схватио вредност коју трагична катарза може имати за заједницу – када се

осећања страха пред другим преображавају у сажаљење, односно емпатију, процишћујући човека на емоционалном али и на сазнајном нивоу – и стварајући међу људима везу која до тада није постојала. Приче о таквим људима – херојима, који су у стању да жртвују свој живот за опште добро, код Андрића толико бројне и присутне, говоре о процесу очовечења, и то и такво назирање смисла иза трагедије, донеће утеху и катарзу сваком оном ко их чита, везујући га, као младића из *Ex Ponto*, прстеном страдања за друге, за живот са другим људима, ван себе и своје себичности, за живот у заједници.

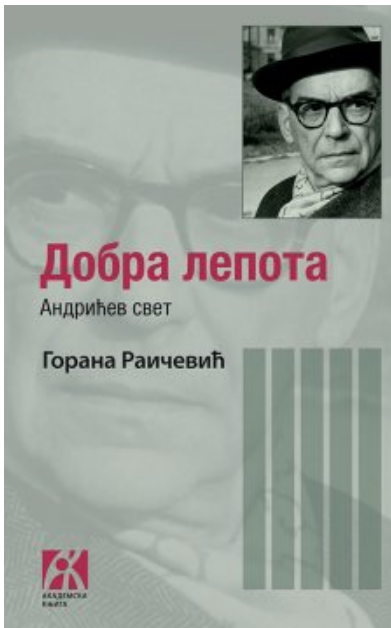
(Одломак из књиге
Добра лепота : Андрићев свет)

– Евоцирајући старо-хеленски појам „лијепог“, према коме лепота полаже своје корене у врлини, с којом је нераскидиво повезана, а огледа се у умјетничким дјелима и љубави, ауторка разматра питање лепоте у Андрићевом дјелу, супростављајући деструктивну лепоту која буди нагоне, стваралачкој љепоти као јединој вриједности која мијења човјека, чинећи га бољим, а тиме и свијет у коме живимо.

**ДОБРА ЛЕПОТА :
Андрићев свет |
Горана Раичевић**

(Награда
Никола Милошевић)

Говоре:
проф. др **Горана
Раичевић** и
Бора Бабић,
директорка ИК
Академска књига

Проф. др Горана Раичевић

Редовни је професор на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, на ком је одбранила докторску дисертацију *Природа и значај есејистике Милоша Црњанског*.

Члан је Управног одбора Матице српске, Одбора за књижевност и језик Матице српске, Одбора Рукописног одељења Матице српске, Управног одбора Задужбине Милоша Црњанског и Друштва књижевника Војводине.

Ауторка је преко 130 научних радова и 8 монографија. Круна њеног рада је капитално дјело, студија *Агон и меланхолија : Живот и дело Милоша Црњанског*, за које је добила Награду Лаза Костић коју додељује Новосадски сајам књига, затим годишњу награду *Медаља за очување културног наслеђа* Културног центра Војводине „Милош Црњански“, Награду *Николај Тимченко* и Награду *Никола Милошевић*. Објавила је књиге: *Велики круг : књижевна пријатељства Милоша Црњанског*, *Други свет : есеји о књижевности*, *Коментари Дневника о Чарнојевићу Милоша Црњанског*, *Кротитељи судбине : о Црњанском и Андрићу*, *Лаза Лазаревић јунак наших дана* и друге.

Приредила је више књига, а била је уредница цјелокупних дјела Александра Тишме. Преводи са енглеског и француског језика.

СУБОТА

23. јул
21.00

ОМАМА / Слободан Владушић

(Награда *Бескрајни плави круг*)

Говоре:

Слободан Владушић и проф. др Горан Радоњић

ДАН ТРЕЋИ.

Роман *Омама*, који слови за најзрелије и најамбициозније дјело Слободана Владушића, овјенчан је Наградом *Бескрајни плави круг* за 2021. годину. Према ријечима жирија, „писац је створио тамну и дубоку слику модерног времена, са Берлином тридесетих година прошлог века, у којем се као у жижи укрштају појединачне и колективне судбине и наслућује злоко-

бно време које нам долази и из прошлости и из будућности“. Овај роман, чији је главни јунак и приповједач Милош Веруловић, ратник оца Кајмакчалана, а покретач радње и неко ко је води, Милош Црњански, карактерише узбудљива нарација и дијалогски пасажии.

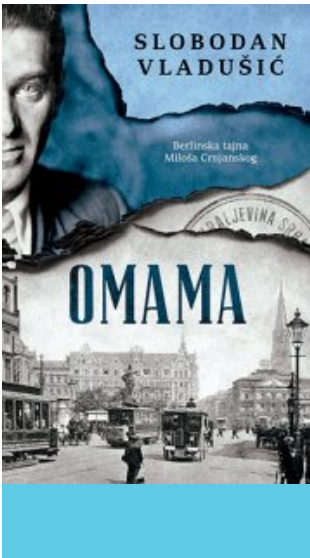
- Владушић на тај начин успоставља духовну, уметничку али и идентитетску везу између нашег великог писца

и свог времена. Више од тога, поручује нам да су књижевне везе живе и да оне условљавају разумевање стварног света око нас.

(Наташа Анђелковић, књижевни критичар)

У овом романескном свијету, Црњански и Веруловић сарађују

на заједничкој мисији да пронађу несталог човјека, но у роману Црњански није присутан једино као протагониста, већ и мета-текстуално. Оама у себи обједињује елементе детективског и политичког романа, са метафизичком димензијом, имајући при том документационо полазиште.

Слободан Владушић

Писац, књижевни критичар, есејиста и редовни професор на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду. Уређивао је часописе *Летопис Матице српске* и *Реч*. Објавио је књиге критика, студија и теоријске прозе: *Дегустација страсти*, *На промаји*, *Портрет херменеутичара у транзицији*, *Ко је убио мртву драгу*, *Црњански*, *Мегалополис*, *Књижевности и коментари*, *Орфеј и запушач*.

За најбољу књижевну критику у електронским и штампаним медијима на српском језику добио је награду *Милан Богдановић*, за књигу *Црњански*, *Мегалополис* Награду *Исидора Секулић*, док је за књигу *Књижевности и коментари* награђен наградама *Ђорђе Јовановић* и *Лаза Костић*. За свој први роман *Forward* добио је стипендију Фонда *Борислав Пекић* и Виталову награду *Златни сунцокрет*. Роман *Ми избрани* награђен је Наградом *Меша Селимовић*, роман *Велики јуриш* овјенчан је наградама *Светозар Ђоровић* и *Јанко Веселиновић*, док је роман *Оама* добитник *Бескрајног плавог круга*.

ДАН ТРЕЋИ.

СУБОТА

23. јул

**ДОК ТОНЕМО У МРАК
| Гојко Божовић**

Говоре:

**Гојко Божовић и
Катарина Јаблановић**

Гојко Божовић је последњих година у некој врсти стваралачке експлозије и нова књига *Док тонемо у мрак* је управо резултат настојања да се на подлози утисака да живимо у најгорим временима, када су системи вредности разорни, на притисак ружне стварности одговори бекством у свет малих и драгих ствари или да се кроз иронију одбрани сопствено људско достојанство.

(Јасмина Тонић, књижевни критичар)

- Песме Гојка Божовића дају критички интонирану суму личног, колективног, ис-

торијског и садашњег искуства, стога оне јесу нека врста обнове вере и наде у смисао и поезију, у њихов пољуљани ауторитет. Док тонемо у мрак није песимистичка збирка, она покреће на револт, на то да још није стигла тама крајња и да се она може избећи.

(Жарко Миленковић, књижевни критичар)

- Упркос песимистичном наслову и ставу да је „свет постао лазарет“, поезија Гојка Божовића у књизи *Док тонемо у мрак* улази у дијалог са изазовима стварности и тежњом да обновимо дар слушања и разумевања човека.

(Милош Петровић, књижевни критичар)

- Збирка песама Гојка Божовића *Док тонемо у мрак* је својеврсни интелектуални крик времена; лирски и морални кодекс живота у коме изостаје сврха и смисао. Поезија је једна од последњих бастиона где се јављају одговори и на непостављена питања.

(Марија Васић Каначки, књижевни критичар)

Гојко Божовић

Пјесник, књижевни критичар, есејиста и издавач. Дипломирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на групи за општу књижевност и теоријску књижевност. Објавио је више књига пјесама и есеја.

Књиге пјесама: *Подземни биоскоп* (1991), *Душа звери* (1993), *Песме о стварима* (1996), *Архипелаг* (2002), *Елементи* (2006), *Мапа* (2017), *Док тонемо у мрак* (2021) и др. Књиге есеја: *Поезија у времену. О српској поезији друге половине 20. века* (2000), *Места која волимо. Есеји о српској поезији* (2009), *Књижевност и дани* (2018) и *Краљевства без граница. Есеји о српској поезији XX и XXI века* (2019). Антологије: *Антологија новије српске поезије* (2005), *Place We Love. An Anthology of Contemporary Serbian Poetry* (2006, 2011) и *Свет око нас. Европски градови у новој српској приповеци* (2009, 2018).

Добитник је више награда за поезију: *Матићев шал*, *Брана Цветковић*, *Ђура Јакшић*, *Кочићево перо*, *Кочићева књига*, *Борислав Пекић*, *Бранко Ћопић*, *Euroпа Giovanni International Poetry Prize* и Награде за есејистику *Борислав Пекић*. Поезија и есеји превођени су му на енглески, француски, њемачки, италијански, руски, шпански, холандски, дански, португалски, чешки, мађарски, словачки, пољски, румунски, бугарски, словеначки и македонски језик. Бави се приређивачким и уредничким радом. Оснивач је и главни уредник Издавачке куће *Архипелаг* (2007) и *Београдског фестивала европске књижевности*. Добитник је признања *Витез позива* (2019) за рад у области културе, књижевности и издаваштва. Потпредседник је српског ПЕН центра. Живи у Београду.

ДАН ЧЕТВРТИ.

Нешто мучно, злослутно, неудобно и зазорно избија из стихова нове књиге Енеса Халиловића *Секвоја*. Шта производи такав утисак?

Насловљена према највишем, најдуже, најширем и најдуговечнијем дрвету на свету, ова књига већ на почетку наглашава четвородимензионалност искуства на које ће песник рачунати. Њене просторне координате истакнуте су и поднасловом – паралелепипед. Ово геометријско тело, у које се димензија времена може учитати симболиком постојаности секвоје, обавља најмање две функције на прочељу књиге.

Прва од њих тиче се највише конститутивних елемената ове збирке. У њима – у облицима песама, њиховој дужини, тематици, мисаоности, сентенциозности и анегдоталности – уочава се шест лица паралелепипеда загледаних у своје парњаке и уграђених попут арматуре у унутрашњи кавез збирке. Тако се на нивоу структуре *Секвоје* види и оно што је на крају уводне песме наглас речено: да она

МЕДЈЕЂА

24. јул
21.00

СЕКВОЈА:
паралелепипед
| Енес Халиловић

Говоре:

Енес Халиловић и
Младен Весковић,
књижевни критичар

„расте у два правца“, односно да је компонована из два дела. Први део Секвоје стога чини првих двадесет девет песама, док други део чини последњих двадесет девет песама. Важно је разумети да оба ова низа

иду ка средишту књиге, односно да распон рефлексива који се њима жели исказати непрекидно рикошетира с почетка књиге на крај и обратно...

(Урош Ристановић, књижевни критичар)

Енес Халиловић

Приповједач, романсијер, драмски писац, пјесник и новинар.

Збирке поезије: *Средње слово* (1995), *Блудни папир* (2000, 2017), *Листови на води* (2007, 2008), *Песме из болести и здравља* (2011), *Зидови* (2014, 2015) и *Бангладеш* (2019). Збирке прича: *Потомци одбијених просаца* (2004) и *Капиларне појаве* (2006). Дrame: *Ин виво* (2004) и *Кемет* (2009, 2010). Романи: *Еп о води* (2012), *Ако дуго гледаш у понор* (2016, 2017, 2021, 2022) и *Људи без гробова* (2020, 2021).

Са Елмом Халиловић објавио је књигу *Загонетке*, у којој су забиљежене 172 народне загонетке.

Превођен је на 17 језика (енглески, пољски, француски, македонски ...). Заступљен је у многобројним антологијама у земљи и иностранству. Основао је књижевни часопис *Сент* и књижевни веб часопис *Ескептап*, а за уреднички рад добио је награду *Сергије Лајковић*. Добитник је и награда *Меша Селимовић*, *Бранко Миљковић*, *Ђура Јакшић*, *Златне значке за допринос култури*, *Виталове награде* и др.

По роману *Ако дуго гледаш у понор*, Златко Паковић је режирао истоимену представу, а по пјесничкој књизи *Зидови* направљени су истоимени филм и представа у режији Митра Белојице.

Примјењујући поступак хипнозе на себе самог, пјесник понире до дубина својих скривених болних сјећања из дјетињства, евоцирајући их иако свјестан да ће из тог поступка изаћи рањен. Рационализујући догађаје који су га повриједили, нада се да ће претварањем потиснутог у пјесничке слике створити танани свијет стихова, његов лични свијет, присан, њежан и профињен, истакан од мелодија и мириса његових најранијих дана.

- Мотивисана терапеутским поступком лечења себе као другог, управљања свесним менталним процесима како би се дошло до оних подсвесних и унутар мреже сећања дубоко скривених детаља, збирка Аутохипноза Ђорђа Деспића обликована је као кохерент-

на целина у којој се открива аутор зреле пјесничке имагинације и поетичке интенције.

(Жири за додјелу Награде
Бранко Миљковић)

- Интензивни дневник снова који комуницира са телом и језиком чини се да је она доминантна поетичка путања која се у овој збирци укршта у три циклуса (Аутохипноза, Испод стиха и Видео си), с ауторовим изванредним смислом за опис, детаљ, ситницу, гестуалност.

(Др Бојана Стојановић
Пантовић)

ПЕДЈЕЉА

24. јул

АУТОХИПНОЗА | Ђорђе Деспић

(Награда
Бранко Миљковић)

Говоре:

**Ђорђе Деспић и
мр Ђорђе Малавразић**

Ђорђе Деспих

Пише поезију, студије, књижевну критику, књижевноисторијске и књижевно-теоријске радове. Магистрирао је и докторирао на Одсеку за српску књижевност Филозофског факултета у Новом Саду, гдје од 2018. ради као ванредни професор на предмету Теорија књижевности. Био је главни уредник *Летописа Матице српске*.

Објавио је збирке поезије *Песме и други ожиљци* (2018) и *Аутохипноза* (2021); критичко-есејистичке књиге *Аксиолошки изазови* (2000), *Спирални трагови-критике и есеји о српском песништву* (2005), *Порекло песме-потенцијал интертекстуалности у поезији Миодрага Павловића* (2008), *Преживети у тексту-критике и есеји о српској прози* (2011) и *Тумач и песма-есејистика Миодрага Павловића* (2021).

За збирку поезије *Песме и други ожиљци* добио је Награду Милош Црњански (2019), а лауреат је и Награде Бранко Миљковић за најбољу објављену збирку поезије (2022).

Живи и ради у Новом Саду.

ДАИ ПЕТН.

ПРОГРАМ ЗА ДЈЕЦУ

ПОНЕДЈЕЛЈАК

25. јул
20.30

ЗАГОНЕТНА ПОТРАГА
И ОСТАЛЕ АВАНТУРЕ
МОЗГА

Говори:

Урош Петровић,
писац за дјецу и младе

Некадашњи директор Менсе и коаутор НТЦ система учења који потиче развој функционалног знања, Урош Петровић, налази један потпуно нови приступ писању за дјецу и младе, ангажујући „вијугице“ свог читаоца и захтјевајући од њега да активно учествује у оригиналним пустоловинама својих јунака.

Младог читаоца води у раскошни свијет маште, мистериозан

а понекад и застрашујући, пред њега поставља необичне ликове и догађаје, кокетирајући са способношћу читаоца да помогне јунацима да ријеша пишчеве загонетке које поставља на путу ка расплету приче.

- Уживање у парадоксу, духовитим обратима и изневереним очекивањима и наглашена динамичност збивања остварују се вишеструко примереним стилем који, у специфично обликованој фрази, чува нешто од патоса велике епске нарације, али је, истовремено, довољно гибак и жив(...) Оригиналан, жив, маштовит, његов роман чува неугаслу чаролију пустоловине и носи темељну поруку да живот је-сте авантура у коју треба улазити

отворених очију, мисли и срца и тежећи складу с другим људима и природом.

(Љиљана Пешикан-Љуштановић)

покрећу чаролију него нам помажу да је видимо.

(Весна Капор)

- Писање је за њега филигрански рад на припреми ватромета. Каже да речи не

Урош Петровић

Писац за дјецу и младе. Аутор је романа епске фантастике, едукативно-забавних књига, романа у загонеткама и фантастичних приповјетки за одрасле.

Објавио је роман епске фантастике за дјецу *Авен и јазопас у Земљи Ваука* (2003), фантастичне приповјетке за одрасле *Приче с оне стране* (2004), *Загонетне приче* у пет едукативно-забавних књига (2006, 2007, 2009, 2012), први хорор роман за дјецу на српском језику *Пети лептир* (2007), *Мистерије Гинкове улице* (2008), *Мрачне тајне Гинкове улице* (2011), *Деца бестрагије* (2013), серијал књига о Марти Смарт (2013, 2014, 2016) и др.

Добитник је многих награда и признања из области књижевности за дјецу и младе: Награде *Невен* за најбољу књигу из области популарне науке (2006, 2008), Награде *Доситеј* за једну од три најбоље књиге по избору дјеце старијег узраста (2006), Награде Змајевих дечјих игара

Раде Обреновић за најбољи роман за дјецу и младе (2007, 2013), *Златне значке* Културно-просветне заједнице Србије за допринос култури (2009), Награде *Доситејево перо* за најбољу књигу по избору дјеце старијег узраста (2007, 2011, 2012), Награде *Невен* за најбољу књигу године (2017), Награде Змајевих дечјих игара *Плави чуперак* за најбољу књигу за дјецу и младе (2017), Награде *Сребрно Гашино перо* Међународног фестивала хумора за најдуховитију књигу (2018) и других. Превод књиге *Мистерије Гинкове улице* на италијански језик награђен је признањем *Естрoverso* у Удинама.

По роману *Пети лептир* снимљен је први 3D играни филм у историји српске кинематографије. Објављивао је прилоге, илустрације и фотографије у многим домаћим и страним часописима. Књиге су му објављене и у Италији, Мађарској, Грчкој, Сјеверној Македонији, Румунији, Словенији и Чешкој.

Понедељак

25. јул

АСКА И ВУК:
позоришна
представа за дјецу
| Пан театар Београд

Играју:

Бојана Ђурашковић,
Оливера Викторовић,
Александра Ђурић,
Марко Милошевић

Текст: Оливера Викторовић
Режија: Оливера Викторовић
Костими: Зора Миочиновић
Кореографија: Тамара Спасић Антонијевић
Сценографија: Иван Пантовић

Позоришна представа Аска и Вук, рађена по драматизацији познате приповјетке Ива Андрића, говори о снази умјетности, како се физички слабија овчица Аска може супроставити далеко снажнијем Вуку,

сојим јединим оружјем – игром.

Добро и лијепо увијек побеђује зло, само треба бити упоран. Сценски покрет, класична музика и балетска кореографија заузимају значајно мјесто у овој представи, па је и на тај начин едукативна и прилагођена најмлађем узрасту дјецe.

ДАН ШЕСТИ.

УТОРАК

Блаженопочивши митрополит црногорско-приморски Амфилохије Радовић рођен је на Божић 7. јануара 1938. године у Барама Радовића у Доњој Морачи, од оца Ћира и мајке Милеве, рођене Бакић. Свјетовно име му је било Ристо, а потомак је по сродству чувеног војводе Мине Радовића.

Основну школу је завршио у манастиру Морачи, а Богословију Св. Саве у Раковици у Београду. Дипломирао је на Богословском факултету у Београду 1962. године. Упоредо са Богословским факултетом, студирао је класичну филологију на Филозофском факултету у Београду.

Велики утицај на духовно узрастање митрополита Амфилохија извршили су Свети Јустин Ћелијски и Свети Пајсије Светогорац.

Послије завршеног факултета, постдипломске студије наставља у Берну и Риму, гдје је магистрирао на Источном понтификалном институту (1965). Одатле одлази у Православну цркву Грчке, гдје борави седам година и гдје прима анђелски образ и свештенички чин. У том периоду, у Атини је одбранио докторат о Св. Григорију Палами, који је привукао пажњу ондашње европске теолошке јавности. Послије годину дана проведених на Светој Гори, одлази за професора на Православни институт Св. Сергија у Паризу, а од 1976. године постаје доцент, па редовни профе-

сор на Богословском факултету Св. Јована Богослова у Београду (касније Православног богословског факултета Универзитета у Београду), на катедри за Православну педагогију (катихетику) са методиком наставе. У два мандата био је и декан факултета.

Свети архијерејски сабор Српске Православне Цркве изабрао га је маја 1985. године

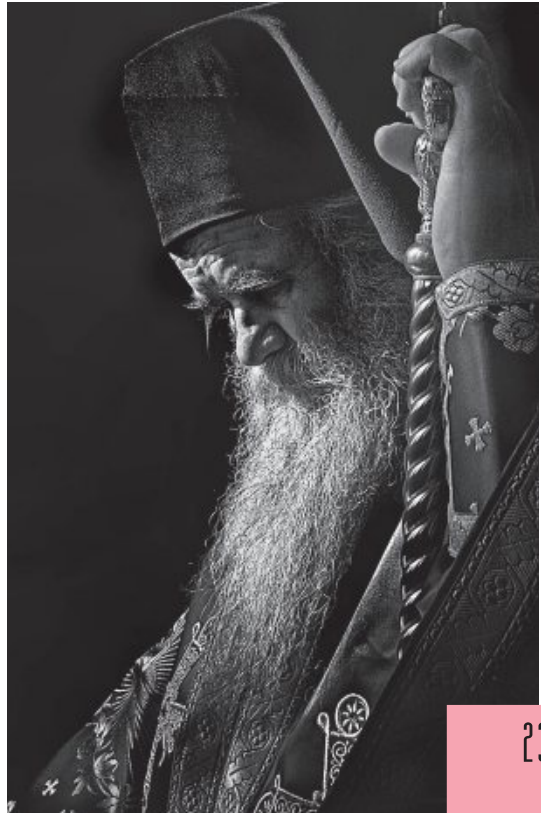
26. јул

21.00

**ЖИВОТ И ДЈЕЛО
МИТРОПОЛИТА
АМФИЛОХИЈА И
30 ГОДИНА СВЕТИГОРЕ**

Говоре:

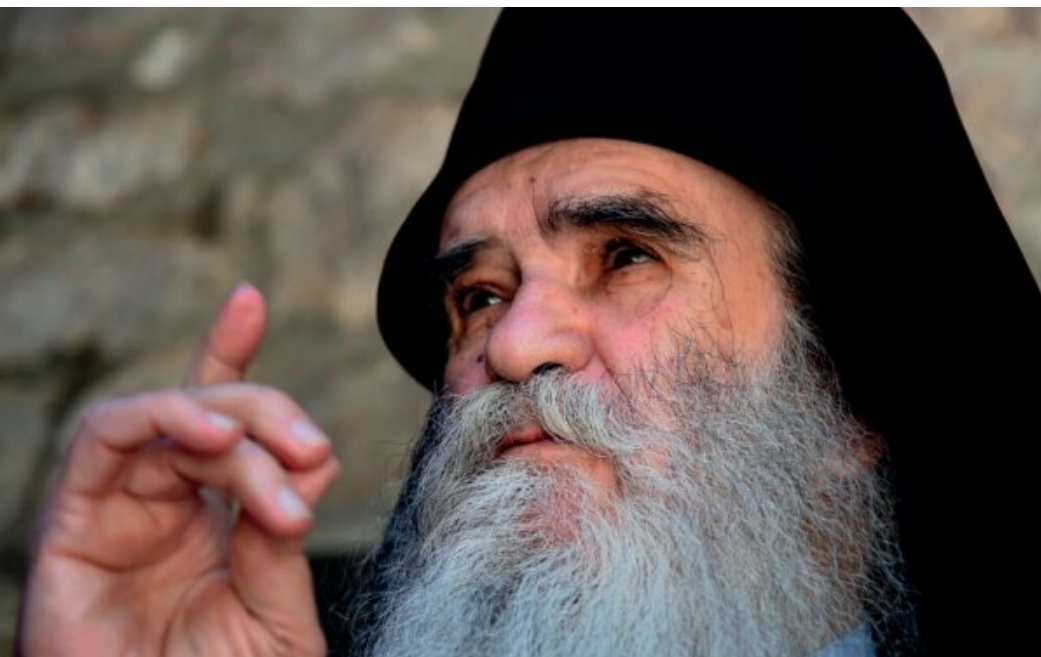
Митрополит црногорско-приморски, **господин Јоаникије протојереј-ставрофор Радомир Никчевић и Будимир Дубак**, пјесник и писац

за Епископа банатског, а Одлуком Светог архијерејског сабора СПЦ, децембра 1990. године, изабран је за Митрополита црногорско-приморског са сједиштем на Цетињу. Свечано устоличење за Митрополита црногорско-приморског, зетско-брдског, скендеријског и Егзарха Свештеног трона пећког извршио је Патријарх српски Павле са епископима 30. децембра 1990. године у Цетињском манастиру.

Педесет година комунистичке владавине оставило је духовну пустош. Већина цркава и манастира била је запуштена. Митрополија је имала мали број свештеника. Свјестан улоге коју је Митрополија црногорско-приморска имала у прошлости, он је од самог устоличења кренуо у свеукупну обнову православног живота у Црној Гори.

Својеврсно чудо, незабиљежено у историји ових простора, представљала је обнова манаштва и свештенства, као обнова старих и подизање нових цркава и манастира. Од великог је значаја била обнова манастира: Подмаине, Дајбабе, Ждребаоник, Жупа Никшићка и др. Започета је и обнова манастира Стањевића, стогодишњег средишта Црне Горе у доба Петровића, као и првог сједишта Зетске митрополије – манастира Св. архангела на Превлаци код Тивта. Оживјели су и дуго времена запустјели манастири: Врађина, Ћелија Добрска, Горњи Брчели, Старчева Горица на Скадарском језеру, Дуга, Бијела, Подмалинско, Св. Никола на Ободу, Комски манастир и др. Ова свеукупна обнова је кулминирала торжественим освећењем Саборног храма Христовог Васкрсења у

Подгорици, 7. октобра 2013. године, у којем су учествовали представници свих помјесних Цркава на челу са Патријархом васељенским Вартоломејем, московским Кирилом и српским Иринејем. Не мање важан подухват је и изградња Храма Светог Јована Владимира у Бару, који је крштен и миропомазан светом руком Патријарха јерусалимског Теофила III, нашег српског Патријарха Иринеја и других епископа Цркве Божје. Саборни храмови у Подгорици и у Бару, по мишљењу стручњака представљају најимпресивније објекте те врсте у Црној Гори, а и шире.

У љетопису „Обнова и градња манастира и храмова у Црној Гори 1990–2010“ (Цетиње, 2010), који је издат поводом двадесетпетогодишњице архијерејске службе Митрополита Амфилохија (1985–2010) и двадесетогодишњице његовог трону, дат је прецизан податак да је у тих 20 година санирано, реконструисано и изграђено 569 црквених објеката. До данас се тај број повећао на 652 црквена здања.

Такође, у септембру 1992. године, обновљен је рад и најстарије просветне институције у историји Црне Горе, која је убрзо постала расадник свештеничког кадра и један од темеља духовног препорода ових простора, а и шире. Митрополит Амфилохије покренуо је и оснивање великог броја црквених хорова, духовних центара и књижара. Драгоцјену хуманитарну мисију обављају Кола српских сестара, као и народне кухиње при Митрополији на Цетињу и при Са-

борном храму у Подгорици. Обновљен је рад црквених општина у свим градовима, гдје су укључени угледни и стручни вјерујући људи, што је веома важно за живот Митрополије.

У свом богатом стваралачком опусу, који броји преко хиљаду библиографских јединица, написао је и објавио велики број монографских публикација, између осталих: *Тајна Свете Тројице по учењу Св. Григорија Паламе* (студија на грчком, 1973, докторска дисертација); *Нема лепше вере од хришћанске* (коауторство са еписком Данилом Крстићем); *Љетопис новог Косовског распећа : дневнички и други записи : март-август 1999*; *Љетопис новог Косовског распећа : дневнички и други записи. Књ. 2, септембар-децембар 1999*; *Косово је глава Лазарева : бесједе, предавања и разговори*; *Часни крст Христов и косовски завјет : предавања, есеји и бесједе*; *Велича душа моја Господа : бесједе на Богородичне празнике*; *У почетку бијаше слово : предавања, есеји , бесједе, разговори и саопштења*; *Васкрс - дар живота вјечнога : празничне поруке, бесједе и разговори*; *У јагњету је спас и др.*

Бавио се и превођењем, а у његовом преводу изашла су многа дјела, између осталих: *Касијана* од епископа Николаја (роман са српског на грчки, 1973); *Житије Светог Симеона и Саве* од Јустина Поповића (са српског на грчки, 1974); *Старац Арсеније Кападокијски* (са грчког на српски) и др.

Био је члан Удружења књижевника Србије и Удружења књижевника Црне Горе, и добитник многих књижевних награда. Такође је, био је носилац многих одликовања и медаља: Ордена Његоша првог реда Републике Српске (1994), Медаље Јерусалимске Патријаршије поводом 2000 година Хришћанства (2000), Ордена Ломоносова Националног комитета друштвених награда Руске Федерације (2001), Медаље Јерусалимске Патријаршије поводом 1500 г. освећења манастира Светог Саве Освећеног (2002), Ордена за вјеру и вјерност Фонда Андреја Првозваног и Центра националне славе Русије (2006) и др.

Изабран је за почасног доктора више духовних академија и теолошког института. Почасне докторате HONORIS CAUSA примио је од: Московске духовне академије 2003. године, Института теоло-

30 година Светигоре

Убрзо по доласку на Цетиње, митрополит Амфилохије је основао Издавачко-информативну установу *Светигора*. Мало је издавача који се по обиму издања могу поредити са *Светигором*. Прије свега ријеч о књигама српских, руских, грчких, француских и америчких богослова и филозофа; потом ту су књиге светоотачких поука и духовних искуства светих старца, претежно Руса и Грка; затим књиге из националне прошлости и културе, сабрана дјела Светог Петра Цетињског, владике Петра II Петровића Његоша, краља Николе, више књига о Светом Василију Острошском...

У оквиру ИИУ *Светигора* од 1998. г. функционише и *Радио Светигора*, а основана је и Светигора прес (информативна агенција МЦП), која објективно извјештава о

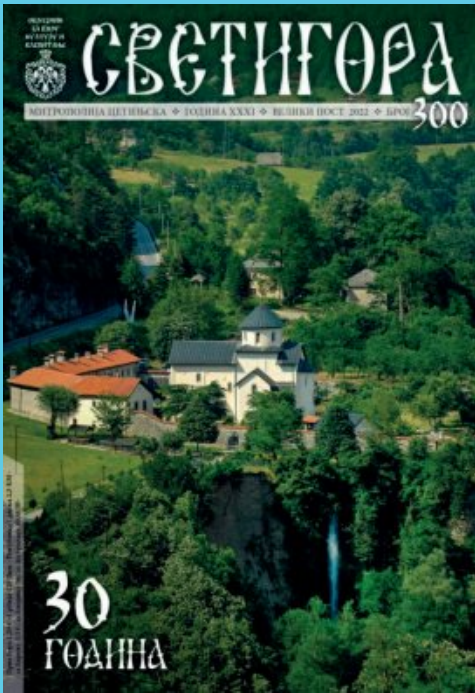
гије Белоруског државног универзитета у Минску 2008. године, Православног теолошког института Св. Сергија у Паризу 2012. године и Санкт-петербуршке духовне академије 2014. године. Поред почасних доктората HONORIS CAUSA, др Амфилохије Радовић изабран је и за почасног члана Словенске академије књижевности и умјетности у у бугарском граду Варна 2015. године.

Говорио је грчки, руски, италијански, њемачки и француски језик, а у научном раду је користио старогрчки, латински и црквенословенски језик.

Велики духовник и прегалац на њиви Господњој упокојио се у Господу 30 (17). октобра 2020. године у Подгорици, гдје се налази и његов гроб, у крипти храма Христовог Васкрсења.

свему ономе што се дешава у Митрополији, у помјесној Цркви, као и у хришћанском свијету уопште.

Први број часописа *Светигора* појавио се на Божић 1992. године. Уводник за овај први број, који је и Светигорин програм или манифест, и кога се и до данас придржавају сви њени уредници написао је митрополит Амфилохије. У том уводнику, између осталог, он каже: „*Светигора* ставља себи нимало лак задатак да буде сапутник трагатељима вјере и душе, искатељима свога исконског коријења. Његовање културе која настаје из препораћања ума и срца вјечним вриједностима; подстицање васпитања схваћеног као 'питања' – храњења човјека и његове заједнице Христом Богом и Његовом вјечном свјетлошћу, као Хљебом живота – то је оно чему би хтјели до-

принијети покретачи овога гласила, према својим моћима.“

Први уредник часописа *Светигора* био је протојереј-ставрофор Радомир Никчевић, који је на том послу био до њеног 120. броја. *Светигора* је свој изразито светосавски дух потхрањивала и пројављивала навођењем изабраних мјеста, мисли и тумачења богословског опита из дјела најприје Светога Саве, а онда и Светог Николаја Жичког и Аве Јустина, који су до тада били готово потпуно непознати у Црној Гори. Уз то у сваком броју су били присутни и наши савремени оци и духовници: патријарх Павле, владика Данило Крстић, митрополит Амфилохије Радовић, владика Атанасије Јевтић, владика Јоаникије Мићовић, архимандрит Лука Анић и други.

Светигора је од првог броја успјела да избјегне замку локализма и провинцијализма, па је пратећи живот српског народа

на свим његовим историјским просторима извјештавала о страдањима током ратних сукоба деведесетих година прошлог вијека у Славонији, Крајини, Босни и Херцеговини, о НАТО агресији на нашу земљу, при чему су стотине страна, извјештаја и фотографија биле посебно посвећене нашој непроболној рани, Косову и Метохији. При томе никада није губила своје основно мисионарско одређење и неуморно је писала о црквеном предању, о Светим Оцима, о народном предању, нашим културним корјенима, страдању и васкрсу наше цркве, објављивала богослужбене текстове, пратила савремено црквено издаваштво и у Српској цркви и у Православљу уопште, бавила се савременим проблемима... Поред тога, уз сваки број постоји и хронологија дешавања у Митрополији, што је од изузетног значаја за црквене историчаре, јер преко те хронологије дају потпуни увид у црквени живот на овим просторима посљедњих деценија.

Светигора је стигла и до 300. броја захваљујући раду великог броја сарадника из разних области, које овдје није могуће побројати. Током три деценије свога постојања постала је светионик око кога је окупљен православни народ у тешким годинама политичких превирања и превредновања свега онога што је вјековима означавало национални и духовни идентитет народа на овом тлу. Она је и једна врста границе и опомене докле се и како може ићи у борби за очување Цркве, језика, нације и државе, а у недостатку вјеронауке у школском систему и својеврсни катихизис на којем су се многи учили хришћанској култури и философији живота.

УТОРАК

ГАЛЕБ КОЈИ СЕ СМЕЈЕ:
роман за децу и
одрасле (на кинеском)
Никола Маловић

Говоре:
Никола Маловић и
Светлана Градинац,
рецензент књиге

Галеб који се смеје је алегоријски роман о времену у које смо урођени и о таласима који долазе. Главни јунак је галеб Симон који ће нам показати свијет у коме је могуће да се на острву Мамула, некадашњем злогласном логору, сада гради луксузни туристички ризорт. Ово је књига о морепловцима, наутичкој историји, екологији, љубавна прича, бајка – илустрована са двије

мапе, једним печатом и 59 фотографија Боке Которске – најљепшег залива на свијету.

- Јасним, језгровитим и сликовитим речима Маловић је успео да исприча актуелну причу о Бококорском заливу и судбини људи у њему. И деци ће бити лако да схвате алегорију. Свако читаоца ауторова вешта рука проводи кроз историју, природу и географију Боке Которске. Галебља породица галеба Симона и галебице Ане пример је складног и нежног односа родитеља и деце, васпитања

које не спутава, већ подржава и на прави начин припрема свој подмладак за самосталан живот. Мотиви породичне љубави, пријатељства, смеха, среће, освајања знања и слободе супротстављени су корупцији, нелегалном стицању профита, себичлуку, бахатости, суровом уништавању природних добара, поданичком менталитету, прихватању туђих интереса јефтним подмићивањем, лажима и небризи за свој род и завичај.

(Извод из рецензије Светлане Градинац)

Никола Маловић

Писац. Дипломирао је на Филолошком факултету у Београду.

Објавио је књигу кратких прича *Последња деценија*, новеле у драмској форми *Капетан Вин - 360 степени око Боке*, *Перашки гоблен*, и око 3.000 текстова. Приче су му превођене на руски, енглески, пољски и бугарски. Пуну афирмацију стекао је романом *Лутајући Бокел*, за који је добио награде: *Борислав Пекић*, *Лаза Костић*, *Мајсторско писмо* (за животно дјело), *Лазар Комарчић* и *Октобарску награду града Херцег Новог*.

Услиједили су: *Пругастиплаве сторије* (2010), *Херцег-Нови : град са 100.001 степеницом* (2011), *Једро наде* (2014), *Бог у Боци* и *Бокешки берберин* (2015), *Бокешки хумор* (2017), *Галеб који се*

смеје – роман за децу и одрасле (2019). Аутор је есејистичко-документарне прозе Бока Которска и Србија (Књига комерц, 2018, 2019) и Догодине на мору (Катена мунди, 2021).

Добитник је и награда *Перо деспота Стефана Лазаревића*, *Борисав Станковић*, *Печат времена* и др. Члан је Српског књижевног друштва, као и групе П-70, чији је један од оснивача. Живи у Херцег Новом, гдје се бави и издавачком дјелатношћу у оквиру своје *Књижаре Со*.

дан седми.

Српједа

27. јул
21.00

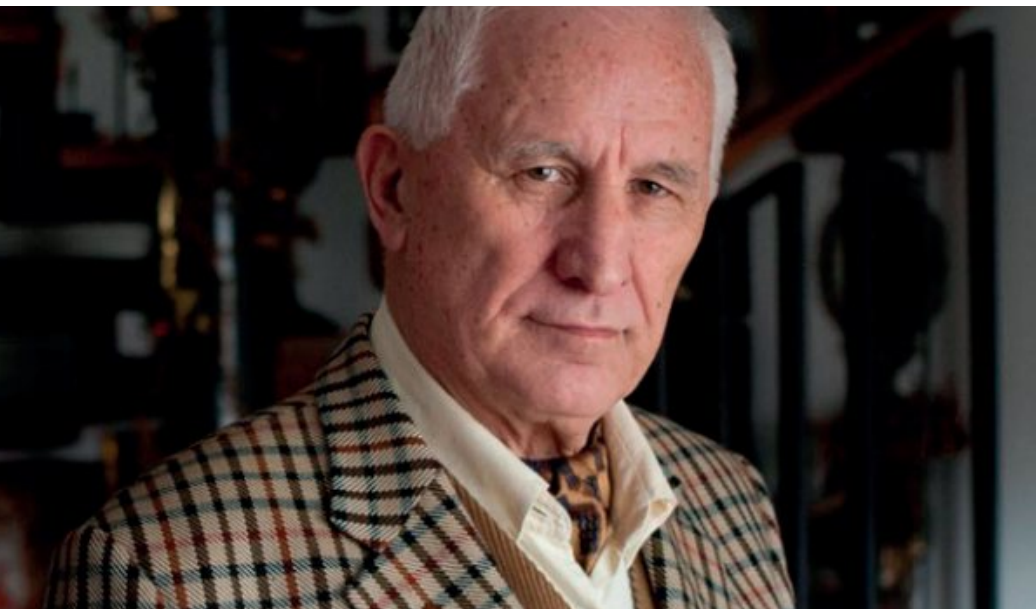
ЉУДМИЛИНЕ ПЕСМЕ
| Матија Бећковић

Говори:
академик
Матија Бећковић

Бећковић је годинама ослушкивао оно што је о разним стварима и појавама говорила његова ћерка Људмила, старија пет минута од млађе близнакиње Оље, и одлучио да пређе на њену страну. Песме у овој његовој књизи су посвећене важним темама. Те теме су и чисто лирске као прогицање времена и наше суочавање са различитим губицима на животном путу, али у овој књизи реч је и о ономе што би се могло доживети као покушај да се дочара вредносно пражњење света.

Осветљавајући дух нашег времена у коме царује површност, конзумеризам и све израженија равнодушност према другим људима, Бећковић долази у прилику да нам се укаже као песник који долази из једне антрополошке перспективе, као песник који тумачи средишње шифре једног времена. А то је највише што поезија може.

(Др Радивоје Микић)

Матија Бејковић

писац, пјесник и академик.

Основну школу завршио је и Вељем Дубоком, ниже разреде гимназије у Колашину и Славонском Броду, а вишу гимназију са матуром у Ваљево. Школске 1958/59, године уписао се на Филолошки факултет у Београду на групу за југословенску и општу књижевност. У шестом разреду ваљевске гимназије освојио је прво место на Литерарном конкурс у и добио новчану награду од које је купио карирано сако, који је до данас остао његов заштитни знак. Прву пјесму *Прелудијум* штампао је као гимназијалац 1957. године у *Младој култури*. Прву књигу, посвећену својој животној љубави, која и носи наслов са њеним именом, *Вера Павладољска*, објавио је 1962. године. Поема је доживела изузетан успјех, па је 1963. године примљен у Удружење књижевника Србије у Београду, чији ће касније бити и председник. Након *Вере Павладољске*, између осталог, објавио је: *Метак луталица* (1963), *Тако је говорио Матија* (1964), *О међувремену* (1968), *Рече ми један чоек* (1970), *Међа Вука Манитога* (1976), *Леле и куку* (1980), *О Његошу* (1988), *Служба Светом Сави* (1989), *Косово најскупља српска ријеч* (1989), *Ово и оно* (1995), *Ђераћемо се још* (1996), *Служба пустињаку цетињском* (2013), *Праху оца поезије* (2017), *Црна Гора: Име једне вере* (2020), *Људмилине песме* (2020) и др.

Бејковићеви прозни и поетски текстови приређивани су за позориште и извођени на домаћим и страним сценама. У Народном позоришту у Београду је 1978. године изведена *Међа Вука Манитога*, а потом монодраме *Рече ми један чоек* и *Не знаш ти њих*. У Загребачком театру ИТД, „Казалишту младих“, „Јазавцу“, „Театру ММ“, Српском народном позоришту, „Клубу М“, играле су позоришне представе по његовим текстовима. У Савременом позоришту у Београду у сезони 1970/71. изведена је комедија *Београд некад и сад*, са истоименим комедијама Стерије и Нушића. Написао је двије телевизијске драме, *Воз који је носио наочаре* и *Хонорарни краљ*, као и двије једночинке за дјецу које је Телевизија Београд емитовала 1966. и 1967.

године. Адаптирао је са Бориславом Михајловићем Михизом *Горски вијенац*, а представа је изведена на сцени Народног позоришта у Београду.

Приредио је избор из цјелокупног пјесништва Петра II Петровића Његоша *Пустињак Цетињски*, и избор из дјела Симе Милутиновића Сарајлије *Играљке ума*.

Драмска поема *Че – Трагедија која траје*, коју је радио са Душаном Радовићем, преведена је на немачки и енглески језик. Записи из књиге *О међувремену* такође су преведени на енглески језик 1970. године. Видео касете *Рече ми један чоек и Ћераћемо се још* снимии је Петар Божовић, радиофонско издање бесједа Матије Бећковића објавио је Драгослав Симић, а пјесничко-усмено издање ЦД-а *Ћераћемо се још* режирао је Емир Кустурица.

Матија Бећковић је радио као новинар у магазинима *Чик*, *Зум* и *Чик погоди*, те као сарадник на Телевизији Београд у периоду када је уредник дјечјег програма био писац и његов велики пријатељ Душан Радовић.

О Бећковићевом дјелу објављени су: зборник *Поетика Матије Бећковића* (са научног скупа Филозофског факултета у Никшићу), књига Стевана Кордића *Његош и Матија*, књига Драгана Лакићевића *Рече ми један песник*, зборник *Матија Бећковић песник* (са скупа поводом Жичке Хрисовуље), зборник *Поезија Матије Бећковића* (поводом Десанкине награде) и књиге Милоша Јевтића *Овако говори Матија и Матија - стари и нови разговор*.

За своје пјесништво добио је многе награде: *Октобарску*, *Седмојулску*, *Просветину*, *Нолитову*, *Бигзову*, *Змајеву*, *Равногорску*, *Његошеву*, *Милан Ракић*, *Дисово пролеће*, *Беловодску розету*, *Златни крст кнеза Лазара*, *Стефан Митров Љубиша*, *Велику Базјашку повељу*, *Жичку хрисовуљу* и друге.

За поему *Ћераћемо се још* добио је награде: *Типар*, *Златни бестселер*, *Јован Дучић* и *Лаза Костић*.

За дописног члана САНУ изабран је 1983. године, а за редовног 1991. Члан је Српског ПЕН центра, као и Удружења за културу, уметност и међународну сарадњу *Адлигат*, у којем је активан од самог оснивања, 2012. године.

д а н о с т и .

Роман *Небо, тако дубоко*, овјенчан наградом *Меша Селимовић* за 2022. годину, носи поднаслов *Писма за Тару*. У својој причи Весна Капор описује болест и смрт младе дјевојке Таре Сенице, изненадно и прерано гашење младог живота. Писац није само ниједи посматрач догађаја него из свог сопственог доживљаја губитка везе књигу бола, поетски роман о љепоти и трагици једне младости. Шаље нам поруку о неумитној пролазности времена, тешком суочавању са губицима који нас могу задесити кад им се најмање надамо, понирући до

најинтимнијих дубина људске душе и осјећања.

- У роману *Небо, тако дубоко* Весна Капор у жижу уметничког стваралачког чина враћа човека и тајну људске душе, одбацујући младне интелектуалистичке конструкте постмодерних приповедачких техника.

(Душан Бабић)

ЧЕТВРТАК

28. јул
21.00

НЕБО, ТАКО ДУБОКО:
писма за Тару
| Весна Капор

(Награда
Меша Селимовић)

Говори:
Весна Капор и
Желидраг Никчевић,
књижевни критичар

- Нисам се надала да ћу написати овакву књигу и волела бих да она никада није написана. Али живот се састоји од губитака, а свака прича има свога писца. Човек снује, а Бог одређује, како каже наш народ. Десило се да је Тара Сеница, одједном, одлетела са земље. И ја сам почела да пишем

ову књигу. И речи су вејале, да прафразирам Павића, речи су ме завејавале. Седела сам целу једну годину, писала и плакала. Лично искуство и емоција преточени су у књижевност; у једну димензију вечности.

(Весна Капор)

Весна Капор

прозни писац и књижевни критичар.

Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, а ради у Студентском културном центру у Београду као уредник књижевног програма.

Објавила је роман *Три самоће или мјесто недовршених ствари* (2010), збирку прича *По сећању се хода као по месечини* (2014), кратку прозу *Као што и вама желим* (2016), збирку прича *Венац за оца* (2018) и роман *Небо, тако дубоко* (2021). Са Предрагом Петровићем и фотографом Срђаном Вељовићем приредила је књигу *Милош Црњански: живот и коментари* (2014). Њене приче су заступљене у збиркама: *Путник са далеког неба*, *Зона Библиона*, *Са Андрићеве чесме*, *Корак исписан пером*, *Врт наде*, *Најкраће српске приче* и *Приче о Косову*.

Добитница је награда: *Милош Црњански* (2015), *Лаза Костић* (2015), *Кондир Косовке девојке* (2018) и *Меша Селимовић* (2022). Добитница је *Повеље захвалности* Филолошког факултета у Београду за изузетан допринос и успјешну сарадњу у развоју наставе, језика, књижевности и културе.

УРУЧИВАЊЕ ПЛАКЕТА

На 20. МСК Трг од књиге традиционално ће бити уручене плакете за:

- ИЗДАВАЧКИ ПОДУХВАТ ГОДИНЕ,
- НАЈЛЕПШУ КЊИГУ,
- ДЈЕЧИЈУ КЊИГУ ГОДИНЕ,
- НАЈБОЉУ ЕДИЦИЈУ.

О наградама ће одлучивати жири у саставу:

- **Мр Вишња Косовић,**
- **Мр Ђорђе Малавразић**
- **Воислав Булатовић.**

О КЊИГАМА ГОВОРЕ

Небојша Грујићић – новинар и публициста.

У новинарству је од 1995. године. Био је дугогодишњи уредник културне рубрике у недељнику *Време* (2002-2016). Покретач је и главни уредник часописа *Модерна времена*, магазина за културу једног сасвим новог типа (*magazine-book*), који не прати диктате културних трендова и дневне политике. Уредник је ОКО портала. Живи у Београду.

Зденка Валент Белић – есејисткиња, преводитељка, пјесникиња и уредница књижевног часописа *Novýživot*.

Дипломирала је на Филозофском факултету у Новом Саду 2000. године, а докторирала у Братислави на катедри естетике Филозофског факултета Универзитета „Коменски“ на тему *Слика Срба у словачкој књижевности (Имаголошки подстицаји за савремену књижевну естетику)*. Осим књига поезије, које су превођене на бројне језике, издала је збирку есеја *Zvuk Európských kroků* (Бат Еуридики-

них корака, 2019), *Obraz Srbov v slovenskej literatúre (Слика Срба у словачкој књижевности, 2020)* и збирку есеја и критика *О поезији и другим врлинама* (2021). Приредила је панораму из савремене словачке војвођанске приповјетке *Ohmatávanie ruľzu (Опипавање пулса, 2021)* и *Алманах есеја ДНК* (2021). Заједно са Мирославом Демаком приредила је и превела двојезични зборник савремене лирике *Нови духовни мост* (2020), а превела је и преко педесет књига са словачког, чешког и српског језика, махом прозних дјела словачких класика. Добитница је више награда за превод и поезију, а међу најзначајнијима су Награда Павол Орсаг Хвјездослав (2012) и Награда за превод године ДКВ (2016). Добитница је Медаље за мултукултуралност и интеркултуралност коју додјељује Културни центар Војводине „Милош Црњански“ (2021).

Бора Бабић – директорка и главна уредница Издавачке куће *Академска књига*.

Каријеру је започела у Матици српској, наставила као директорка у Издавачкој

књижарници Зорана Стојановића, да би 2006. године основала Издавачку кућу *Академска књига*, чија је мисија објављивање најпрестижнијих свјетских и српских аутора из области друштвених и хуманистичких наука, природних наука и књижевности. За успјешан рад у области приватног предузетништва добила је *Повељу капетан Миша Анастасијевић*, а за успјешну сарадњу са Универзитетом у Новом Саду, *Захвалницу Универзитета за изузетан допринос развоју, унапређењу и афирмацији Универзитета*. Од Министарства културе и комуникација Француске добила је *Високо одликовање за умјетност и књижевносту рангу официра*, које се веома ријетко додјељује културним посланицима у страним државама. Један је од оснивача Удружења професионалних издавача Србије.

Заједно са интернет умјетником Андрејом Тишмом, 2016. године основала је *Фондацију Александар Тишма* у знак сјећања на великог савременог писца Александра Тишму (1924-2003). Са истим циљем иницирала је оснивање Међународне награде за књижевност *Александар Тишма*.

Проф. др Горан Радоњић – теоретичар књижевности.

Дипломирао на Одсјеку за српскохрватски језик и књижевност Филозофског факултета у Никшићу 1995. године. Звање магистра је стекао 2001. године на Филолошком факултету у Београду, док је на истом факултету 2009. одбранио докторску дисертацију *Модели приповиједања у српском и америчком роману шездесетих и седамдесетих година XX вијека*. Ради као доцент на факултету у Никшићу, на Студијском програму за српски језик и књижевност.

Током 2003. и 2004. године боравио је у Америци (Универзитет у Тенесију), као стипендиста *Junior Faculty Development*

Programa, у организацији Америчког савјета за међународно образовање (*American Councils for International Education*).

Аутор је књиге *Вијенац приповједака: гранични жанр у српској књижевности педесетих до седамдесетих година XX вијека* и бројних научних и стручних радова на српском и енглеском језику, објављених у домаћим и међународним часописима и зборницима.

Члан је Матице српске – Друштва чланова у Црној Гори, гдје уређује „Трибину у Матици“.

Катарина Јаблановић – виши библиотекар.

Дипломирала је на Филолошком факултету у Београду 2007. године, док је звање дипломирани филолог српског језика и књижевности – мастер стакла 2010. године на истом факултету. Ангажована је у креирању, организацији и реализацији програмске дјелатности краљевачке библиотеке: манифестације, књижевни програми, предавања, трибине, дебате, такмичења; припрема тематских предавања и едукативних квизова за дјецу и младе (*Дух бајке, Чувајмо језик свој*).

Аутор је и руководилац више пројеката, између осталих и *Жичког сабора библиотекара* (2020, 2021, 2022), као и већег броја стручних излагања, научних и стручних радова.

Аутор је изложбе и каталога изложбе *На светим водама Ибра: туристичке дестинације на подручју Рашког округа у публикацијама*.

Уредник је зборника радова *Библиотеке и културни туризам: зборник радова стручног скупа Библиотеке и културни туризам, Краљево, 6, 7. и 8. октобра 2021; Међународна сарадња библиотека: зборник радова стручног скупа са међународним учешћем Међународна сарадња библио-*

тека, Краљево, 3. и 4. октобар 2019. и др.

Запослена је у Народној библиотеци „Стефан Првовенчани“ Краљево.

Младен Весковић – књижевни критичар, есејиста, уредник и приређивач.

На Филолошком факултету Универзитета у Београду, на групи за српску књижевност и језик са светском књижевношћу завршио основне и мастер академске студије другог степена. Радио је као професионални уредник у неколико издавачких кућа. Од 2006. године ради у Министарству културе и информисања Републике Србије, као виши савјетник у Сектору за савремено стваралаштво, на пословима међународне сарадње у области књижевности и преводилаштва. Објавио је књиге *Размештање фигура – огледи и критике о савременој српској књижевности* (2003), *Место вредно приче – огледи и критике о савременој српској књижевности* (2008), *Ширина измаштаног света – студије о српској књижевности* (2013), *Епитафија рата – антологија српске ратне приче* (2014) итд.

Приредио је роман *Калуђер и хајдук*, Стојана Новаковића, у оквиру едиције *Прозна дела српских научника* (Службени гласник, 2019) и *Репортаже из авијације у оквиру Дела Станислава Кракова* (Службени гласник, 2020). Са енглеског језика превео је *Хајде да се играмо – Традиционалне игре нашег детињства* (2003) и *Архитектура – од праисторије до постмодерне* (2006).

Књижевну критику и есеје објављује у књижевним часописима и дневним листовима. Главни је уредник едиције *Сто словенских романа* Форума словенских романа.

Мр Ђорђе Малавразић – новинар и теоретичар медија.

Дипломирао је и магистрирао на Факултету политичких наука у Београду. Радио је

на Трећем програму Радио Београда, а био је дугогодишњи главни и одговорни уредник Радио Београда 2. Један је од оснивача Фестивала документарне радиофоније (ФЕДОР) и покретач реномиране серије *Радионица звука*.

Пише есеје и расправе из историје радија и естетике авангардне умјетности за стручне зборнике и часописе. Реализовао је обимне циклусе емисија *Теорија радија*, *Радио и књижевна реч* и *Из историје радија*.

Приредио је књигу *Горњи бездан звука* – Нада Деполо (1999). Са Ратомиром Дамјановићем објавио је књигу-каталог о Радио Београду 2, *Елитизам за све* (2003). Штампана је књига-зборник *Шездесет осма – личне историје и Књижевност и радио*, које су проистекле из његових разговора са признатим страним и домаћим естетичарима.

Добитник је *Награде за животно дјело* Удружења новинара Србије, награде *Златни микрофон* Радио Београда и *Вукове награде* Културно-просветне заједнице Србије. Додијељена му је *Плакета Коларчеве задужбине* за предавачку дјелатност, а носилац је и *Ордена рада са златним вијенцем*.

Митрополит црногорско-приморски, господин **Јоаникије Мићовић** – дипломирао је на Богословском факултету СПЦ у Београду 1990. године, а философију је апсолвирао на Филозофском факултету у Београду.

Замонашио се у Манастиру Ћелија пиперска 30. октобра 1990. године. Рукоположен је у чин јерођаконa 7. фебруара 1991. године, а у чин јеромонаха 17. фебруара 1991. године, када је и постављен за в.д. настојатеља Манастира Савина. За настојатеља Цетињског манастира, наставника и главног васпитача у новообновљеној Цетињској богословији постављен је 1.

септембра 1992. године. Септембра 1995. године унапријеђен је у чин протосинђела и постављен за в.д. ректора Цетињске богословије. За викарног епископа будимљанског изабрао га је Свети архијерејски сабор на редовном засједању маја мјесеца 1999. године, а три године касније изабран је за епископа будимљанско-никшићког, а устоличење је обављено 4. августа у Манастиру Ђурђеви ступови у којем је било древно сједиште Епископије будимљанске, коју је основао Свети Сава 1220. године.

Свети архијерејски сабор Српске православне цркве на мајском редовном засједању 2021. године изабрао га је за митрополита црногорско-приморског. У трон црногорско-приморских митрополита свечано га је увео Његова светост Патријарх српски г. Порфирије 5. септембра 2021. године.

Од избора за епископа будимљанско-никшићког, владика Јоаникије покренуо је у повјереној му Епархији обнову раније порушених и изградњу нових цркава и манастира, више од 60 светиња од којих је већина већ завршена и освештана. Са обновом светиња започео је и обнову монаштва по општежитељном или скитском уставу. Покренуо је епархијски лист „Светивиће“ и издавачку дјелатност у Епархији.

До сада је био члан Светог архијерејског синода Српске православне цркве у два мандата: од 2005. до 2007. године и од 2012. до 2014. године.

Студије и чланке из области богословља, историје Српске православне цркве и књижевности објављује у црквеним часописима и грађанској периодици. Поводом двадесетогодишњице његове архијерејске службе (1999–2019) изишла је из штампе његова књига *Свјетлост свијетли у тами*.

Протојереј-ставрофор **Радомир Никчевић** – дипломирао је на Богословском факултету у Београду 1990. године. За ћакона је рукоположен маја 1990. у Никшићу, а за свештеника јуна 1990. године на Цетињу. У чин протојереја произведен је 1998, а протојереја-ставрофора 2009. године. Директор је и један од оснивача Информативно-издавачке установе *Светигора*, био је и први уредник часописа *Светигора* (1992–2001), а покретач је и *Радио Светигоре*. Био је професор обновљене Богословије и до 1997. секретар Митрополије. На Цетињу је био старјешина Влашке цркве (1991–2001), потом је био парох љуботинско-цеклински, да би од 2012. са службом прешао у Херцег Нови.

Будимир Дубак – пјесник, романијер, приповједач, драмски писац, есејиста.

Студирао је југословенску и светску књижевност у Београду. Био је уредник у *Омладинском покрету*, ревији *Овдје и Стварању*.

Објавио је велики број дјела, између осталих: *Посланица наговарачу* (пјесме, 1978), *Човјек без утјехе* (фантастични роман у приповјеткама, 1988), *Хиландар* (пјесме, 1993), *Пустинја Оптина* (пјесме, 1995), *Скадарске елегije* (пјесме, 2008), *Христ у аду* (пјесме, 2017) и др.

Члан је Удружења књижевника Црне Горе, као и Словенске академије књижевности и умјетности. Дјела су му преведена на бројне свјетске језике, а заступљен је у више антологијских избора поезије и прозе, у земљи и иностранству.

Добитник је награда: *Марко Миљанов*, *Лаза Костић*, *Петар Кочић*, *Кондир Косовке девојке*, *Универзитетска ријеч*, *Печат Херцег Шћепана*, *Видовданска повеља*, *Светосавско благодарје*, *Миодраг Ђупић*, *Бранко Радичевић*, *Појушњије писмена* (*Распјеване ријечи*) – награда истоименог

међународног фестивала поезије у Москви, *Макаријево слово* – награда за животно дјело Удружења књижевника Црне Горе.

Био министар културе и министар вјера у Влади Црне Горе, као и посланик у Скупштини Црне Горе. Тренутно обавља дужност главног уредника *Књижевне за друге* Српског националног савјета Црне Горе. Живи у Подгорици.

Светлана Градинац - дипломирала је на Филолошком факултету у Београду, на групи за југословенску књижевност и српскохрватски језик.

Радила је у култури и образовању. Била је уредник програма *Сусрети* и *Радост Европе* у Дечјем културном центру. Радила је као професор српског језика и књижевности и реторике у Правно-пословној школи у Београду. Један је од оснивача републичког такмичења у бесједништву. У Дечјем културном центру Београд водила је радионицу говорне културе *Јавни наступ и ја*.

На Правном факултету Универзитета Унион, 13 година је била предавач по позиву на курсу *Правна реторика и односи с јавношћу*, а годину дана је била предавач реторике и на Факултету за медије и комуникацију. Од 2010. ради у Средњој школи за економију, право и администрацију као професор реторике и културе језичког изражавања, води новинарску и реторичку секцију, уредник је школског часописа ЕПА глас и редовно пише и објављује прилоге из језичке културе *Језичка метла*.

Објављује чланке из области књижевности и реторике у стручним часописима. Водитељ је многих радионица и семинара. Бави се лектуром и писањем рецензија за поједине књиге. Коаутор је ридера *Правна реторика и односи с јавношћу*.

Ученици и студенти Светлане Градинац побједници су многих републичких такмичења у бесједништву, као и на престижном фестивалу бесједништва *Lux Verbi* у Сремској Митровици.

Добитник је признања *Најбољима за рад са најмлађима* и први је добитник *Бен Акибиног бесједничког венца*, награде Фондације Бранислав Нушић на Десетој Нушићијади. Један је од оснивача Удружења за културу, уметност и међународну сарадњу *Адлигат*.

Желидраг Никчевић – пјесник, есејиста и књижевни критичар. Дипломирао је на Правном факултету у Београду.

Објавио је књиге поезије: *Осећајна архитектура*, *Језуитски колеџ* и *Харфа пред водом*; књиге есеја *Тренинг критике*, *Отпис*, *Бачено преко палубе* и *Неко је прошао овим путем*. Састављач је пјесничких антологија *Кварење омладине* и *Меланхолија раста*. Приредио је зборник *Огледало руско* – преводи текстова најистакнутијих савремених руских писаца.

Радио је као уредник Документарно-драмске редакције Радија Црне Горе, уредник културе у дневном листу *Побједа*, главни и одговорни уредник телевизије *YU-info*, главни и одговорни уредник дневног листа *Борба*, уредник у издавачким кућама *Службени гласник*, *Штампар Макарије* и *Православна реч*. Тренутно је ангажован као специјални савјетник у Андрићевом институту у Вишеграду (Република Српска).

Добитник је признања *Златна значка*, коју додјељују Културно-просветна заједница Србије и Канцеларија Владе Србије за сарадњу са дијаспором Срба у региону за себеичан, предан и дуготрајан рад и стваралачки допринос у ширењу културе.

Био је члан жирија најугледнијих књижевних награда: *НИН*-ова, *Његошева*, *Дучићева*, *Андрићева*, *Змајева*...

ИЗДАВАЧИ

СРПСКА КЊИЖЕВНА ЗАДРУГА,
Београд

ГЕОПОЕТИКА, Београд

LAGUNA, Beograd

ВУЛКАН ИЗДАВАШТВО, Београд

**МАТИЦА СРПСКА - Друштво
чланова у Црној Гори,**
Подгорица

NOVA KNJIGA, Podgorica

NARODNA KNJIGA, Podgorica

СЛЮ, Beograd

АКАДЕМСКА КЊИГА, Нови Сад

HERAedu, Beograd

EVOLUTA, Beograd

ПАРТЕНОН, Београд

БЕСЈЕДА, Бања Лука

СВЕТИГОРА, Цетиње

**УДРУЖЕЊЕ ИЗДАВАЧА
И КЊИЖАРА ЦРНЕ ГОРЕ,**
Подгорица

ОКТОИХ, Подгорица

УНИРЕКС, Подгорица

ПЕГАЗ, Бијело Поље

СРПСКИ ЈУГ, Подгорица

ЗЕНИТ, Подгорица

ПАНОРАМА-ЈЕДИНСТВО,

Приштина - Косовска
Митровица

МАЛИ ПРИНЦ, Београд

ПЧЕЛИЦА - ЈУИНГ, Подгорица

БЗСЦГ, Подгорица

ОБОДСКО СЛОВО, Подгорица

MIBA BOOKS, Beograd

ВООК, Beograd

БИТ ИЗДАВАШТВО - Ненад Гугл,
Чачак

ВЕОКЊИГА, Beograd

ВЕОЛЕТРА, Beograd

BEGEN COMERC, Zemun

STRIP KLUB MR. NO, Podgorica

БОКЕЉСКО ИЗДАВАШТВО

ОРГАНИЗАТОРИ

Секретаријат за културу
и образовање Општине
Херцег Нови

ЈУ Градска Библиотека
и читаоница Херцег Нови

ПОКРОВИТЕЉИ

ОПШТИНА
ХЕРЦЕГ НОВИ

turistička organizacija herceg novi
tourism organisation of herceg novi

СПОНЗОРИ

INSTITUT „DR SIMO
MILOŠEVIĆ“ IGALO

ДАН
ПОДГОРИЦА

РАДИО ТЕЛЕВИЗИЈА
ХЕРЦЕГ НОВИ

ХОТЕЛ „PLAY“
ИГАЛО

ИМПРЕСУМ

Издавач _____

ЈУ Градска библиотека и
читаоница Херцег Нови
Херцег Нови

За издавача _____

Јасна Маслан

Уредник _____

Милош Радуловић

Редакција _____

Анастасија Оровић
Бојана Вучуровић

Ликовни уредник _____

Воислав Булатовић

Штампа _____

Биро Конто Игало

Тираж _____

150

Адреса редакције _____

Трт Херцег Стјепана 6

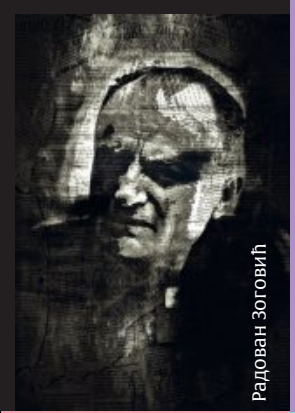
85340 Херцег Нови

Tel: +382 31 321 900

Fax: +382 31 324 328

E-mail: biblhn@t-com.me

Web: bibliotekahercegnovi.co.me

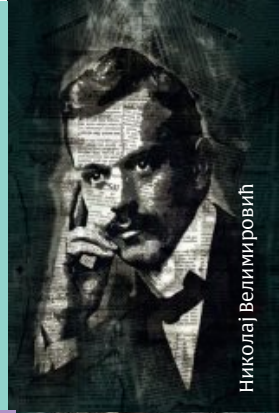

Радован Зоговић

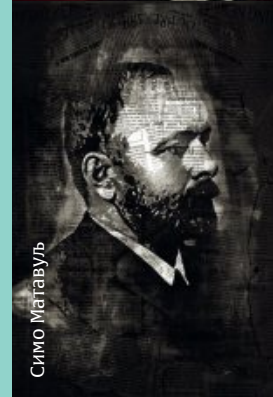
Ерих Кош

Година 20

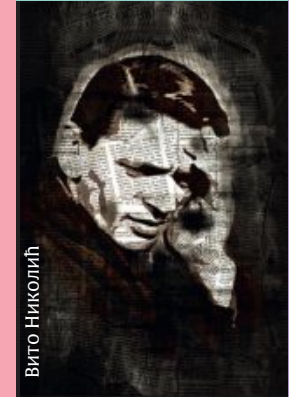

Николај Велимировић

Година 20

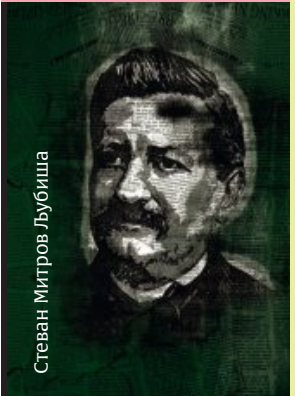
Симо Матавуљ

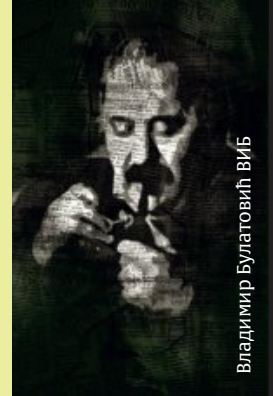
Вито Николић

Десанка Макимовић

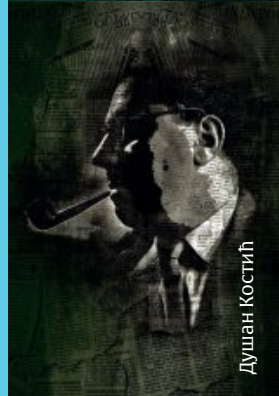

Стеван Митров Љубиша

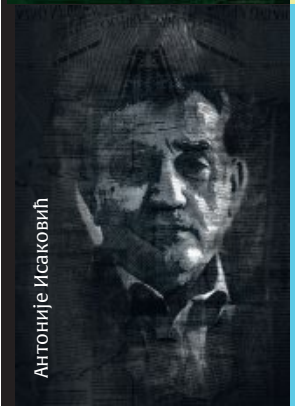

Владимир Булатовић ВИБ

Година 20

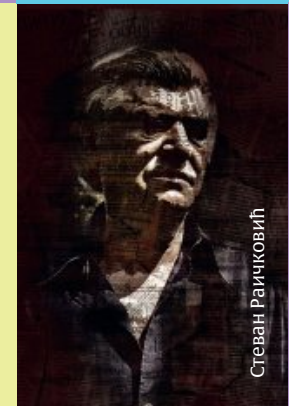

Душан Костић

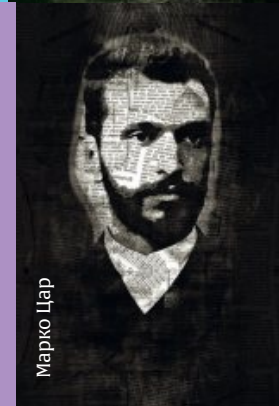

Антоније Исаковић

ISSN 1800-6957
9 771800 695000 >

Стеван Раичковић

Марко Цар